

[Hagen Hagensen]

det hjælper voldtægts ofre at få en advokat beskikket og muligvis have anden bistand under sagen, før vi tager stilling til, om et voldsoffer kan få en bistand under den sag, der også kan være meget belastende for ham. Derfor synes jeg, man egentlig godt kunne gå til at gennemføre reglen nu. Så vil jeg godt med det samme tage den bebrejdelse, der lå i, at vi ikke har konsekvensberegninger af, hvor meget dette vil komme til at koste. Det kan man efter min mening ikke have, og derfor er de ikke bragt, al den stund det nok vil være noget vanskeligt ligefrem at sige, hvor mange volds ofre, hvor mange voldstilfælde der bliver tale om, at der efter begæring bliver beskikket en advokat. Så af den grund er vi altså ikke kommet med bemærkninger derom.

Jeg tror for øvrigt, henvendt til hr. Knud Lind, at der er forskellige opfattelser også i hans gruppe af, om man skulle gå ind på tankegangen herom. Man kan sige: hvor meget vil det komme til at koste, og hvad vil det være? Vel et beløb, der måske svarer til stort set det, man kan få som maksimal retshjælp udbetalt af det offentlige. Det er vel et beløb omkring 1.000 kr., der kan blive tale om pr. sag, og så kan man gange op med, hvor mange sager man regner med. I nogle sager vil det givetvis blive mere, det er klart, men som en norm for, hvad der kunne være tale om, kan det bruges.

Jeg er ked af, at ministeren stadig finder, at bestemmelserne om retshåndhævelsesarrest ikke bør sættes i kraft for disse grove voldsforbrydelser, for vold mod sagesløse er en grov forbrydelse. Det er jeg ked af at ministeren ikke vil medvirke til.

Jeg takker i øvrigt for den tilslutning, der fra i hvert fald flere ordførere er blevet givet til dette forslag.

Det er vel sandt, når ministeren siger, at strafniveauet for vold er fra 30 til 60 dages fængsel. Jeg hører ikke til dem, der synes, at frihedsstraf er noget vældig godt, og at man derfor bare skal forlænge frihedsstraffen, men jeg vil godt sige, at der over for vold mod sagesløs person måske nok mangler en markering, som højesteret også i nogen grad har gjort nu, af, at det er en alvorlig sag at krænke en andens legeme, når den pågældende er sagesløs. Derfor må man måske nok også under hensyn til den udvikling, vi har, hvor det navnlig er den grovere vold,

der er i stigning, regne med, at der kan blive tale om, at vi også får et strafniveau, der kommer til at passe til tingenes tilstand. Sker det ikke, må man tage under overvejelse, om man skal indføre minimumsstraf for vold mod sagesløs. Det kan man komme ud for. Det kan vi vende tilbage til.

Det væsentlige er jo, om det kan være præventivt at have en markering af, hvis man foretager vold mod sagesløs, at man for det første risikerer at blive varetægtsfængslet efter retshåndhævelsesbestemmelsen, at man dernæst også kan komme ud for afsoning af en frihedsstraf ganske kort tid derefter. Jeg tror, det i nogle tilfælde ville afholde mennesker fra at begå vold. Hvis man siger: nå, der skete ikke noget, der går et langt stykke tid, før jeg skal ind, og så kan jeg måske klare tingene på en anden måde, så virker det ikke ind på samme måde, men der er for resten også et hensyn at tage til gerningsmanden, for han kan være rettet op på tidspunktet, hvor han skal ind og afsones; hvis det kommer meget lang tid efter, er det ikke godt.

Men jeg forstår i øvrigt, at der er bred enighed om, at man skal have en hurtig retsforfølgning, og i svar til enkelte ordførere vil jeg sige, at det naturligvis skal ske uden slækkelse på retssikkerhedskravet; vores retsgarantier skal givetvis være opretholdt.

Må jeg til fru Ebba Strange om spørgsmålet om beskikkelse af sagfører for offeret sige, at fru Ebba Strange brugte udtrykket, at man skulle ikke have to til at optræde som anklager i samme sag. Det er en misforståelse, hvis det er således, for der er jo kun tale om, at den pågældende sagfører skal bistå offeret, men ikke blande sig i sagen mod gerningsmanden. Det er kun spørgsmålet om at bistå og at beskytte offeret og være med til at gøre erstatningspåstand o.lign. op. Han skal ikke blande sig i sagen. Den ordnes af anklager og forsvarer og pådømmes af dommeren og domsmændsretten.

Jeg mener, at vi har behov for at have muligheden for at foretage en sådan varetægtsfængsling efter retshåndhævelsesbestemmelsen. Der står ikke »skal«, der står »kan«. Det er overladt til domstolene at afgøre det, men vi kan heller ikke komme væk fra, at det for den almindelige retsbevidsthed ofte er krænkende, og at det skærper den utryghed, der føles hos ofre og hos andre ved at færdes, hvis man ved, at voldsmanden, umiddel-